

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1007 Ngày: 26 tháng 10 năm 2014

*Tâm linh phát triển không ngờ vực
Thực hiện tâm tu chuyển thức siêu
Dâm loạn không còn chơn ý thức
Tự mình sửa tiến chẳng còn yêu*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 18/1/2005 đến 24/1/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Ở đời này chuyện gì phải làm?
- 2) Chuyện gì khó không thể làm được?
- 3) Ở đời có chuyện gì rắc rối nhất?
- 4) Chuyện buồn ở thế gian là chuyện gì?
- 5) Chuyện rầu là chuyện gì?
- 6) Muốn giải tỏa phiền ưu tự nương?
- 7) Muốn cứu chính mình thì phải làm sao?

1) San Diego 18-01-2005 3:08AM <i>Hỏi: Ở đời này chuyện gì phải làm?</i> Đáp: Thưa ở đời này chuyện ăn phải làm Kệ: <i>Ở đời này ăn uống phải lo làm Duyên nợ tình đời buộc phải tham Giải tỏa phiền ưu trong cuộc sống Thành tâm tu luyện chẳng còn mong</i>	2) San Diego 19-01-2005 3:19PM <i>Hỏi: Chuyện gì khó không thể làm được?</i> Đáp: Thưa chuyện đội đá vá Trời rất khó làm Kệ: <i>Đội đá vá cửa Thiên môn khổ Lòng tham dục vọng vẫn chờ mong Qui nguyên đời đạo tự lòng vòng Chuyển biến vô cùng trong tiến hóa</i>
3) San Diego 20-01-2005 3:31PM <i>Hỏi: Ở đời có chuyện gì rắc rối như?</i> Đáp: Thưa ở đời chuyện tiền bạc rắc rối như? Kệ: <i>Tiền bạc có không tự học thôi Phân tâm động loạn khó an ngồi Duyên Trời không có khó sanh tồn Bình tâm hướng thượng giúp hồn tu</i>	4) San Diego 21-01-2005 3:43PM <i>Hỏi: Chuyện buồn ở thế gian là chuyện gì?</i> Đáp: Thưa chuyện buồn ở thế gian là chuyện Cha chết hay là Mẹ chết Kệ: <i>Thế gian vắng Cha Mẹ là buồn Than thở cùng ai vắng sự này Buồn tủi chính mình vắng Mẹ Cha Thành tâm hướng thượng tự phân qua</i>
5) San Diego 22-01-2005 1:51AM <i>Hỏi: Chuyện rầu là chuyện gì?</i> Đáp: Thưa chuyện rầu là chuyện thiếu nợ Kệ: <i>Buồn rầu ảm ì uất khí nhiều Phân tán lương tâm khó được yên Trí tuệ buồn rầu không lối thoát Thành tâm niệm Phật tự giải bày</i>	6) San Diego 23-01-2005 2:04PM <i>Hỏi: Muốn giải tỏa phiền ưu tự nhường?</i> Đáp: Thưa muốn giải tỏa phiền ưu phải ần Kệ: <i>Ấn danh tự giải trí phân mình Tiến hóa thâm sâu tự sửa mình Giải tỏa phiền ưu tự giác mình Thành tâm nhịn nhục giúp thân mình</i>
7) San Diego 24-01-05 2:16 PM <i>Hỏi: Muốn cứu chính mình thì phải làm sao?</i> Đáp: Thưa muốn cứu chính mình phải tu Kệ: <i>Thương tình tự cứu phải tự tu Khai triển chính mình tự giải ngu Tiến hóa thâm sâu tự giải tù Thực hành chánh pháp chẳng còn ngu</i>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Cách Mạng Tâm Linh

Hiền huynh hiền muội tại trần,
Đóng vai ô trước, góp phần thanh cao.
Hiện ra đủ sắc đủ màu,
Phân ra giai cấp, trước sau bất bình.
Bỏ quên thực chất tâm linh,
Chạy theo vật chất, tự mình khổ đau.
Cùng nhau lý luận đối trao,
Buồn nhiều vui ít, nhiệm màu khó minh.
Tình Trời quán xuyên đẹp xinh,
Tâm không chịu mở, khó minh ý Trời.
Cha ban hết ý hết lời,
Mong con cải cách, tự rời tham sân.
Cảnh đời thể hiện nghĩa ân,
Giúp hiền tiến hóa, tự lần sửa sai.
Bên trong có sẵn thanh đài,
Cảm minh Thiên Địa, tiến hoài không ngưng.
Đứng đi cảm thức từ từng,
Kẻ khôn người dại, con cung của Trời.
Khí thanh ban rải chẳng rời,
Giúp con hít thở, lập đời thương yêu.
Uyên ương tổ ấm giáo điều,
Dạy cho hiểu đạo, đạt nhiều hồi sinh.
Chẳng còn che lấp tâm linh,
Biết mình hiểu họ, địa linh chung nhà.
Thực thi nguyên lý nhẫn hòa,
Thương yêu tha thứ mới là người ngoan.
Thực thi hiếu nghĩa trọn màn,
Đạo tâm tự thức thiên đàng tự đi.
Đường Trời lớn rộng tự ghi,
Chẳng còn trở ngại tự đi một mình.
Quán thông tự thức chơn tình,
Lấy không làm đích, tự mình dựng xây.
Giúp người tâm trạng đổi thay,
Hòa trong vui khổ ngày ngày tiến thân.
Mỗi người đóng góp một phần,
Đối trao thực chất tự lần dự thi.
Trong đời có đạo gắng ghi,
Lễ Nghĩa Trí Tín, thực thi cảm hòa.
Thương yêu tha thứ mặn mà,
Sống trong đầm ấm chung nhà tiến thân.
Tình đời cha mẹ nghĩa ân,
Tình Trời lớn rộng tạo phần ấm no.
Khả năng tạo dựng đầy kho,

Tùy tâm thanh tịnh tự mò tự đi,
Chẳng còn nuôi dưỡng sân si,
Quý yêu tha thứ tâm thì cảm an,
Tình thương hòa cảm luận bàn,
Minh đời mình đạo mình đàng phải đi.
Xác thân tại thế kỳ ni,
Bước vào định luật ta thì phải tu.
Tu là tu bỏ giải ngu,
Chẳng còn khiếm khuyết an du thức hồn.
Lý Trời sáng tỏ sanh tồn,
Sanh trụ hoại diệt giải còn si mê.
Tự mình thực hiện trở về,
Cần khôn quy một chơn chề chẳng còn.
Cảm minh thức giác phân hồn,
Đến đây học hỏi tự ôn thế tình.
Đi đi lại lại một mình,
Quy hồn quy vía, hưởng tình Trời ban.
Học bài vay trả cảm an,
Trở về thanh tịnh, khai màn đạo tâm.
Tự mình cảm thức mừng thầm,
Tâm không động loạn, chẳng làm chẳng sai.
Thực thi nguyên lý thiên tài,
Cha ban mùi đạo, đổi mùi sửa tâm.
Sanh ra cấu trúc nguyên âm,
Khóc la đòi hỏi, hồi âm chuyển hình.
Khí thanh tràn ngập tạo xinh,
Tình Trời tình đất, tình minh tạo đời.
Tiến thẳng hợp thức hợp thời,
Quy nguyên chơn trạng, mở lời nhủ khuyên.
Khuyên người học hỏi triền miên,
Tâm linh là chánh, đảo điên chẳng còn.
Hai vai gánh nặng mỗi mòn,
Học Bi Trí Dũng, chẳng còn đấu tranh.
Chung lo giúp sức thực hành,
Xác thân phải trả hồn thanh tự hòa.
Trở về học hỏi thứ tha,
Cha ban tình đẹp, chan hòa tình thương.
Cảnh đời tạm bợ dựa nương,
Thức tâm học hỏi tùy đường mà đi.
Khùng nầy nhắc nhở một khi,
Bạn tu bạn bạn đắc trường thi cảm hòa.
Đệ huynh tỷ muội một nhà.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng.
Nouméa, 22-12-1985

CHÂN KINH 6

*Chung hành phát triển vô cùng tiến
Sáng lạng chơn hồn tự tiến xuyên
Sanh diệt thân hành trong cõi tạm
Hồn thời thức giác chẳng gây phiền*

“Chung hành phát triển vô cùng tiến”:

Chúng ta tu hướng thượng phát triển một đàng đi tới tới vô cùng.

“Sáng lạng chơn hồn tự tiến xuyên”:

Sự sáng lạng của chơn hồn tự tiến xuyên. Chơn hồn hòa với sự thanh diệu của Bề Trên.

“Sanh diệt thân hành trong cõi tạm”:

Thể xác của chúng ta có sanh thì phải có diệt. Cõi tạm ở thế gian là cõi phù sanh cõi tạm mà thôi.

“Hồn thời thức giác chẳng gây phiền”:

Chúng ta biết gốc gác đến và đi, không còn gây phiền nữa, bằng lòng đến để học nhین nhục và thuận chiều trở về Thiên Quốc. Không còn phiền muộn nữa, liên tục học hỏi và liên tục thăng hoa thanh nhẹ.

Chỉ có tu thanh tịnh mới có cơ hội phát triển, tự đạt tới sự quân bình trong nội thức. Tâm thức khai triển huyền bí nhờ nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật mà khai triển huyền bí trong nội tâm. Càng thực hành càng sáng lạng, càng sáng suốt minh tâm kiến tánh mới thấy hồn là chủ của thể xác, không phải xác là chủ của hồn. Xác là chỉ tạo sóng sông mê bên ngoài mà thôi. Ăn mặc, thoa son, đánh phấn là tạo sóng sông mê mà thôi. Tiền tài danh vọng cũng tạo sóng sông mê mà thôi.

Trong nội thức chúng ta phát triển huyền bí, thấy cái cảnh vô cùng của Trời Đất, siêu diệu vô cùng. Tự xây dựng niềm tin và phát triển khả năng sẵn có của chính mình trong chu trình tiến hóa. Khai triển thực chất hướng về thanh tịnh mà hành sự thì mọi việc sẽ được tốt đẹp, gia cang sẽ yên ổn, khôi phục lại những gì chúng ta đã mất mát từ khi giáng lâm xuống thế gian. Bây giờ thức tâm, chúng ta thấy mang xác trần tròng xuống thế gian. Bây giờ thức tâm, gọt bỏ tất cả nghiệp duyên tại thế gian, thì phần hồn mới được tiến nhanh về Thiên Quốc.

Càng tu càng thấy rõ đất dừng chân ở tương lai của chính chúng ta là Thiên Quốc. Cõi vô sanh bất diệt, lộng lẫy xán lạn tươi tốt, không có một gì héo hon cả, mỗi mỗi đều xán lạn, khai triển tới vô cùng. Cái hoa cũng tươi đẹp có tiên ứng hầu. Một con sông cũng trong lành tốt đẹp, thanh nhẹ vô cùng. Phần hồn chúng ta được thanh nhẹ chúng ta được giao du nơi cảnh đó, thấy cuộc sống trật tự Như Lai rõ rệt, không có một cây nào méo mó, đâu đó có hàng ngũ tươi tốt, bông hoa đua nở mừng vui đón chào những phần hồn thức giác trong xây dựng. Cảnh đẹp độc nhất vô song, không có nơi nào sánh bằng Thiên Quốc, nơi an lành không có sự động chạm, chỉ có xây dựng thăng tiến mà thôi.

Người thế gian tu được về nơi đó, trở lại thế gian nó là một đại trọng phụ, dứt khoát không còn mê chấp, bằng lòng tu tiến xây dựng tình thương và đạo đức không còn biên giới ở thế gian nữa. Còn biên giới là còn kỳ thị, hết biên giới là hết kỳ thị, chỉ biết thương yêu và xây dựng mà thôi. Tu như vậy mới thật là tu, hiểu mình hiểu nguyên lý của Trời Đất, hiểu nơi cuối cùng chúng ta sẽ đến đâu mới thật là người tu, chớ không phải tu mê tín dị đoan ôm hình giả, lý thuyết không thông dẫn sai tất cả mọi người, làm cho xã hội không tốt, đầu óc không minh mẫn.

Chúng ta có cuộc sống cấu trúc bởi siêu nhiên hình thành, tức là chúng ta đã có pháp. Biết được chúng ta đến là chúng ta sẽ đi và sẽ tưởng nhớ lại những cái cảnh quê xưa chốn cũ, cảnh Trời tươi đẹp, chư Phật thanh nhẹ, chư Tiên hòa vui và thông minh, chớ không phải ngu đần như ở thế gian. Tranh chấp mà không có đường lối, giành giật mà không hiểu được nguyên lý thì chỉ có tạo sai lầm này tới sai lầm nọ rồi tự hủy mà thôi. Còn người tu chất phác trở về với thực chất của chính mình, thấy sự cấu trúc siêu nhiên của Trời Đất đã hình thành cho chúng ta có một Tiểu Thiên Địa là một thể xác này, nơi cho phần hồn trú ngụ, trách nhiệm và xây dựng rõ rệt. Hồn là chủ của thể xác, sự sáng suốt phục vụ thể xác không ngừng nghỉ. Biết được phần hồn là phục vụ thể xác, sự sáng suốt phục vụ thể xác thì thể xác mới an nhiên tự tại tu tiên, hướng thượng, hòa hợp với chủ nhân ông mà tiên hóa thì đâu còn khổ nạn nữa.

Chung tu chung tiến trong thực hành, không còn một việc gì hành mà không hiểu. Hành là phải hiểu! Hành mà không hiểu thì không nên hành. Hành mà không trở về thanh tịnh thì cũng không nên hành. Tánh chất ma quỷ sẽ trở về với ma quỷ, còn Tiên Phật là phải hành phải hiểu. Văn minh: văn là nghe được, minh là hiểu được. Nghe được, hiểu được rõ rệt mới kêu văn minh. Cõi Trời Phật là văn minh. Người thế gian, nhiều người đi nghe nhạc thấy nhạc đàn rùm beng vậy, vui vậy thôi không biết tại sao có những cái tiếng vui, chân động gì hòa hợp với tôi mà tôi mới vui, không hiểu rành mạch được. Nghe nhạc thôi, còn lời cũng không có hiểu nữa, cũng đi nghe cho được. Về tới nhà hỏi chuyện gì quên hết, không biết đầu đuôi là cái gì.

Chúng ta là con người sống có đầu có đuôi, phải minh bạch, phải hiểu rõ. Từ lúc chào đời thân xác chúng ta dơ dáy, nhờ nguyên khí của Trời Đất nuôi dưỡng lớn lên, càng ngày càng hiểu sâu, phân rõ màu sắc, lớn lên tình cảm đủ chuyện. Do tiền tình duyên nghiệp xây dựng hình thành một tánh phàm cố chấp, quên hẳn sự thanh tịnh sẵn có của chính mình, đâm ra nghi kỵ đầu óc loạn xạ trong tinh thần mê chấp và không biết xây dựng là gì.

Cho nên gia đình, vợ chồng cũng phải đở đỡ, con em cũng không thông cảm. Đã nói gia đình là phải thông cảm, thông suốt và hòa cảm với nhau trong xây dựng mới kêu bằng gia đình. Gia đình Thượng Đế ân ban đầy đủ, có tâm có xác có hồn có vía mà phân minh không nổi thì gia đình chỉ có loạn thôi. Cha nói cũng không nghe, mẹ khuyên cũng không cần biết, đó là loài bất hiếu, thú vật, đâu có tiến thân được. Chúng ta là con người có trí tuệ, phải khai triển trí tuệ của chính mình mới hiểu đạo đức là gì. Có đầu có đuôi có Trời Phật, có Tiên giới, có loài người trong vòng trật tự chớ không có thể làm chuyện hỗn ẩu được.

Nguyên khí của Trời Đất chúng ta tận hưởng hằng ngày, ánh sáng của Trời Đất chúng ta tận hưởng hằng ngày, đều là trong trật tự, nếu không trật tự là chúng ta loạn rồi. Vậy chúng ta phải hiểu lấy chính ta, có khối óc, có cơ tạng, phân ra rất trật tự mà không chịu trở về với chính mình, không khai triển trực giác của chính mình làm sao học hỏi được sự tiến hóa của tâm linh. Không khai triển trực giác là chỉ có nghe theo lời của người truyền pháp, nói đâu nghe vậy chớ chính mình không phát triển được. Trong lúc sống ở thế gian là mình đã có tội rồi. Tội không làm việc cho chính mình, không khai triển tâm thức để hiểu nguyên lý của Trời Đất là nhiệm vụ của mình biến mất. Làm người mà không hiểu Trời Phật, không hiểu vạn linh thì đâu khác gì con thú.

Cho nên người tu luôn luôn khép, tâm mồm thanh tịnh lo tu, không xía vào chuyện bất cứ ai, tự sửa mình, tự khai thác mình để thức giác tiến tới Vô Vi mới sống động. Vô là không, việc lớn làm thành nhỏ, việc nhỏ làm thành không thì mới sống động và hiểu thấu mọi tình trạng.

THÔNG BÁO CỦA THIỀN ĐƯỜNG DŨNG CHÍ ÚC CHÂU

Chương trình lễ tưởng niệm ngày liêu đạo của Đức Tổ sư Đổ Thuần Hậu

Thời gian: Chủ Nhật 16/11/2014

Địa điểm: Thiền đường Dũng Chí: 922 Hume Highway, Bass Hill NSW

Chương trình:

- 9.30am: Bọn đạo và thân hữu họp mặt tại phòng thiền
- 9.30am-9.50am: Bọn đạo dâng hoa trái và ổn định chỗ ngồi.
- 9.50am-10am: Bắt đầu chương trình tưởng niệm. Bọn đạo cùng đứng lên trước kính Vô Vi thành tâm tưởng nhớ đến công trình tu tập và khai sáng pháp môn của Đức Tổ Sư. Bọn đạo Duyên ngỏ lời nhân ngày tưởng niệm về Đức Tổ Sư. (Duyên đọc diễn cảm bài thơ “Tự thuật thi” của Đức Tổ Sư)
- 10am-11.00am: Thiền chung.
- 11.00am-11.45am: Sinh hoạt chung những kỷ niệm về Tổ Sư, bài viết, văn nghệ: nhạc thiền, ngâm thơ ...
- 11.45am-12.30pm: Sinh hoạt TBPTDN (tuần báo phát triển điện năng)
- 12.30pm: Dùng bữa trưa
- 13.30pm-14.00pm: Bọn đạo dọn vệ sinh và ra về.

(Nếu có thể, chúng ta mặc áo trắng để dâng sự trọn lành trong sạch của thân tâm làm lễ vật tâm tình với Đức Tổ Sư)

Cám ơn quý bọn đạo và thân hữu,

T.M Ban chấp hành thiền đường Dũng Chí,

H.T Nguyễn Thị Duyên

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho:

Bà Nguyễn Thị Nguyệt Sanh năm 1918 mất ngày 20 tháng 10, 2014, lúc 9-10 giờ sáng, tại Việt Nam, hưởng thọ 97 tuổi là mẹ của bạn đạo Nguyễn Thiện Mai và Mẹ vợ của bạn đạo Dương Bá Trâm và Bà Ngoại của bạn đạo Dương Anh Minh được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Nguyễn Thiện Mai, Dương Bá Trâm và Dương Anh Minh thành kính cảm tạ.

2) Xin các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Nguyễn Thị Nhật Hằng, sinh ngày 20 tháng 3 năm 1963 tại Qui Nhơn, Bình Định.

Bị tai nạn xe mất ngày 23 tháng 10 năm 2014 lúc 4:55 chiều, tại Nhơn Hòa, An Nhơn, Bình Định.

Chúng tôi Nguyễn Đình Thuận và Nguyễn Thị Kim Phượng thật cảm ơn các bạn đạo hướng tâm đến linh hồn em gái của chúng tôi.

Kính bái

Nguyễn Đình Thuận

Nguyễn Thị Kim Phượng

Utah 10/23/2014